

МАГУТНЫ СІМВАЛ БЕЛАРУСІ

— Лянок, які лес нашай Беларусі самы знакаміты? — Васілінка разгадвала крыжаванку.

— Гэта Белавежская пушча, — адказаў Лянок. — Так?

— Так, — пацвердзіла Васілінка. — А ты быў у Белавежскай пушчы?

— Мы ездзілі туды на экскурсію, — адказаў Лянок. — Якіх цікавых жывёл і расліны мы там убачылі! Але больш за ўсё мяне ўразіў адзін звер.

А вы здагадаліся, што гэта за звер?

Прачытайце загадку. Правільна вымаўляйце гукі [дз’], [ч], [ц’], [г]. Дадайце адгадку.

Ходзяць волаты ў бары.
Тут жывуць з сівой пары.
Пушчаў то гаспадары,
Знакамітыя

Міхась Пазнякоў.

Вóлат — асілак, велікан.

Пра́гна (углядацца) — напружана.

Гушча́р — непраходны густы лес.

Ка́рак — шыя.

Прачытайце назву тэксту. Разгледзьце малюнак. Пра якіх гаспадароў пойдзе размова?

Гаспадар пушчы

Віталь Вольскі

Трашчы́ць галлё. З шумам і фырканнем пра-дзі-ра-е-цца з не-пра-хо-дна-га гушчару нешта вялікае і дўжае. Хі-ста́-ю-цца ма-ладыя бярозы. Пад напорам цяжкага цела нікне да зямлі густы падлесак.

Гэта — зубр. Вось ён выходзіць на лясную паляну, схіліўшы магутную галаву, і спыняецца, а-све-тле-ны сонцам.

Пра́гна ўглядваюся я ў ляснога волата. Не часта даводзіцца бачыць такое ві-до-ві-шча.

Увесь ён аброс густой кучаравай шэрсцю цёмна-каштанавага колеру. Яго вялікая, нізка пасаджаная галава з чорнай барадой

і шырокія мускулістыя грудзі здзіўляюць сваёй веліччу і магутнасцю. Высокі карак гарбом узвышаецца над спінаю.

Шыя, грудзі і добрая палова спіны густа пакрыты цёмнай калматай грывай. Шматкамі ўскудлачанага лямцу звісае гэта грыва над шырока пастаўленымі, тоўстымі і кароткімі нагамі.

Пярэдняя частка яго моцнага тулава, цяжкая і масіўная, здаецца непамёрна развітай у параўнанні з задняй, пакрытай карацейшымі і святлейшымі валасамі. Заднія ногі выглядаюць вышэйшымі і танчэйшымі за пярэднія. Хвост — як у звычайнага быка, але кароткі і тоўсты.

У ясным і ціхім лясным паветры выразна чуецца роўнае і глыбокае дыханне вялікай жывёлы.

Пастаяўшы крыху на месцы, нібы ў задуменні, зубр рушыць далей, абрываючы мімаходам маладыя галінкі ясеня.

Следам за ім выходзіць на паляну ўвесь статак. Тут і маладыя зубры, і падлеткі, і дарослыя зубрыцы з цялятамі, падобнымі

на буйных, калматых медзведзянт.

Мінуўшы лясную паляну, зубр выходзіць на дарогу, спыняецца зноў і, пастаяўшы крыху, нібы разважаючы, ідзе па дарозе. За ім паслужмяна цягнуцца астатнія. Яшчэ хвіліна — і ўсе зубры: малыя і дарослыя — знікаюць за высокімі дрэвамі на павароце, узнімаючы клубы пылу і нагадваючы здалёку невялікі статак звычайных кароў.

1. Прачытайце, як зубр выходзіў на лясную паляну.
2. Як выглядае зубр? Прачытайце.
3. Чаму аўтар называе зубра лясным волатам?
4. Прачытайце твор правільна і выразна.

🌸 Хто з вас бачыў зубра і дзе? Раскажыце, якім вы ўбачылі волата. Чым з'яўляецца зубр для нашай краіны?